

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 14Co/263/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223663  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512223663.3

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 23.1.2014 č. k. 6C 148/2012-62, do výroku o neprerušení konania, pomerom hlasov 3:0 takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Z odôvodnenia a zo súdneho spisu vyplýva, že návrhom zo dňa 17. 9. 2012 sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu a súčasne aj nemajetkovej ujmy, a náhrady trov konania. Škoda aj nemajetková ujma mali vzniknúť navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v Bratislave. Navrhovateľ zároveň v zmysle § 12 O. s. p. požiadal o prikázanie veci inému súdu z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava V z prejednávania a rozhodovania veci s odôvodnením, že Okresný súd Bratislava V, ktorý by bol inak oprávnený vec prejsť ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O. s. p., zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane navrhovateľa. Preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov tohto súdu by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19. 10. 2012 č. k. 14NcC/61/2012-13 rozhodol, že zákonná sudkyňa vo veci nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci.

Podaním zo dňa 5. 9. 2013 navrhovateľ navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Jej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv. Konkrétne do základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na prerokovanie veci nestranným súdom a do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť sa na Ústavnom súde Slovenskej republiky sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť. Zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. To zakladá dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.

Prvostupňový súd konšatoval, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania.. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. umožňuje fakultatívne prerušenie konania, ktoré závisí na úvahe súdu. Súd je toho názoru, že pre rozhodnutie vo veci samej nie je potrebné čakať na ukončenie konania na Ústavnom súde SR, pretože o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom voči zákonnému sudcovi v návrhu na

začatie konania bolo rozhodnuté nadriadeným krajským súdom. Konanie na ústavnom súde rieši otázku procesného charakteru, ktorá nemá význam pre posúdenie hmotnoprávneho nároku navrhovateľa. Nejde o riešenie prejudiciálnej otázky od vyriešenia ktorej závisí výsledok sporu. Navyše v obdobnej veci Ústavný súd SR rozhodnutím sp. zn. II. ÚS 460/2013-10 zo dňa 26.9.2013 sťažnosť navrhovateľ odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Preto návrhu navrhovateľa na prerušenie konania súd nevyhovel.

Proti uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podaním zo dňa 3.3.2014. Namietol, že súd vôbec nekonkretizoval prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konanie nepodporil žiadnymi listinnými dôkazmi. Súdu poslal v prílohe elektronicky sťažnosť Ústavnému súdu SR, takže súd poznal jej obsah a dôvody. Svoj návrh na prerušenie konania riadne odôvodnil. V podanej žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému na tomto súde bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. S jeho právnym názorom sa stotožnil napríklad Krajský súd v Trnave v rozhodnutí 11NcC 46/2012-46, ktorý vylúčil v obdobnej veci všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda. Rovnako rozhodli aj krajské súdy v Nitre a Prešove. Konanie by preto malo byť prerušené až do rozhodnutia Ústavného súdu SR o otázke neustrannosti súdu a sudcu na základe návrhu navrhovateľa. Žiada preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súd prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

S dôvodmi prvostupňového súdu o neprerušení konania sa stotožňuje aj odvolací súd. Navyše odvolací súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky aj v inej obdobnej veci, v ktorej účastníkom je navrhovateľ, uznesením zo dňa 02. 7. 2013 č. k. III. ÚS 295/2013-12 sťažnosť navrhovateľa zo dňa 13. 12. 2012 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 10. 2012 č. k. 4NcC/60/2012-22 odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie. Tým sa stal bezzákladným a nedôvodným aj návrh navrhovateľa na prerušenie konania v prejednávanej veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zamietol aj návrh navrhovateľa na spojenie vecí označených v napadnutom uznesení. Proti tejto časti uznesenia odvolanie nie je prípustné podľa § 202 ods. 3 písm. a) O.s.p., pretože ide o rozhodnutie súdu o vedení konania. Navrhovateľ síce v odvolaní žiadal zrušiť celé uznesenie, ale z uvedeného dôvodu odvolací súd o tejto časti uznesenia nerozhodoval, pričom odvolacie námietky sa zamietnutia návrhu na spojenie vecí ani netýkali.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.